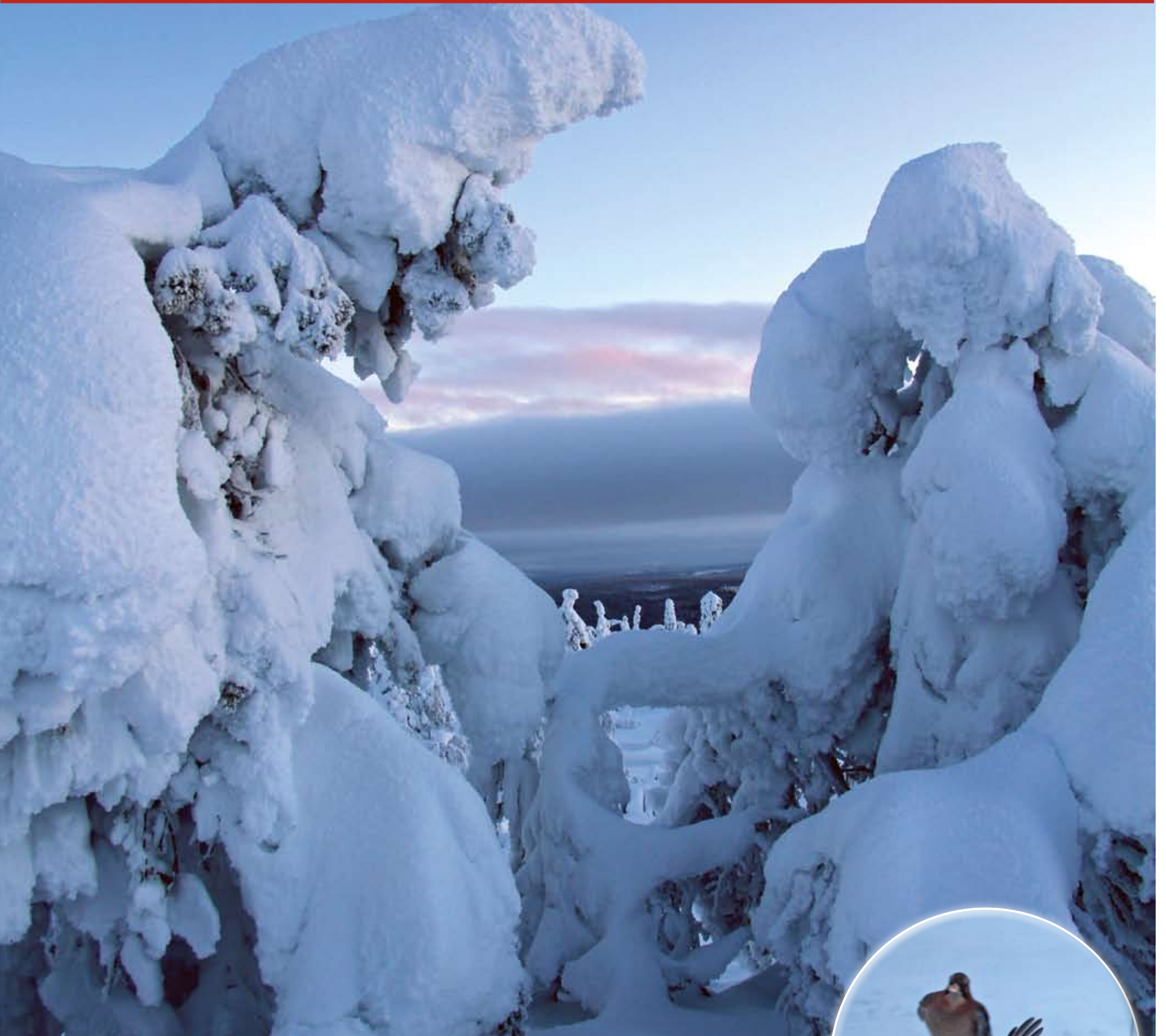

Sallan tiedotuslehti 4 / 2013

www.salla.fi/Kotosallalehti

**Kunnanjohtaja
Kari Väyrysen
haastattelu**

sivu 3

**Sallaan haetaan
rajakauppa-
yrittäjää**

sivu 5

**Kaksosperheen
arkea
Saijalla**

sivu 7

Muorin kammari Rajakievarissa

Lokakuun puolessavälissä muutti kulttuuritoimisto Rajakievariin ja siitä alkoi Muorin kammari pikkuhiljaa etsiä muotoaan. Kammariin saatiin vanha keittiönkaappi ja keinutuoli, jotka kuuluvat olennaisena osana Muorin kammarin kalustukseen. Ensimmäisenä alkoivat kaapin päälle muiden maiden ”joulu-pukit” löytää paikkansa, Saloheimon Tapio toi omat joulupukkinsa sinne ja tonttuarmeija alkoi kerääntyä niiden ympärille. Muori on laittanut ikkunoihin kyntteliköt ja paperitähden, jotka loistavat siellä tuoden valoaan pimeneviin päiviin. Kulttuuritoimisto on viihtyisä paikka tehdä

työtä, ja Muori viihtyy työssään. Rajakievarin pirtti on myös saanut jouluilmeensä ja siellä on mukava pitää kokouksia ja muita tapahtumia. Rajakievarin ikkunoissa loistavat kynttilät ja Leinosen Seppo lahjoitti pirttiin himmelin, joka oli piste iin päälle, nyt saa joulu tulla Rajakievariinkin. Pirtin uuni lämpää melkein joka päivä, tuli räiskyy kotoisesti uunissa ja tunnelma on muutenkin rauhallinen ja lämmin.

Riukuaitan tuotteet tulivat myös osaksi Muorin kammaria. Hyllystä löydät paikallisia villatuotteita ja onpa siellä Muorin pihkavoidettakin, joka on hyvä apu monenlaiseen vaivaan

ja se kuuluu Muorinkin ”salaisiin aseisiin”. Riukuaitan tuotteita voi tulla ostamaan joka arkipäivä klo 11-14, silloin puoti on auki. Joka perjantai on Rajakievarissa myyntipäivä, ainakin Riukuaitan tuotteita on laajempi valikoima silloin myytävänä. Paikalliset käsityöntaiteijat ovat hyvin esillä, pehmeät paketit kannattaa hakea esimerkiksi pukinkonttiin.

Muori toivottaa kaikki käymään Kammarissa ja Riukuaitan myymälässä. Kulttuuritoimisto on siis myös Muorin kammarissa, joten niissäkin asioissa voit täällä käydä.

Kurrelan Posti

Syys-, loka- marraskuussa lehdet varisheet jo puusta. Lintuaurat tuhatpäiset jättäneet on järvet jäiset.

Pelosta olen kankea, ei löydy valkohankea. Auta ei tuskassa, päätä pitää puskaassa. Pakoon olen karannut ja makuupaikan varannut.

Kurre katsoi, niskaa raapi, kysyi viimein mistä saapi kävyn kultaisen ja kalliin: ”En hukannut yhtään kynttilän palaa, sain niistä valaa”.

Aamurusko myrskyä tiesi, metsää kaatui, sammui liesi. Sähkömiehet ylityössä, otsalamput kiilui yössä.

Pukki kävi Kurrelassa kiltit lapset laskemassa. Ammuttu ei raketteja, saatiin lahjapaketteja.

Siitä pupu uneksi, satais unet lumeksi. Vaihtui vuosi, valkes maa, on monenlaista unelmaa.

Hyvää Joulua!

Päätoimittaja: Marja Myllykangas
Juttuideat ja palautteet: marja.myllykangas@salla.fi

Lehden tekijät: Nina Sipola, Terttu Pohtila, Maria Tennilä ja Kauko Kellokumpu

Kotosalla-logo: Kauko Kellokumpu

Taitto: Viestinet

Paino: Suomalainen Lehtipaino Oy

Kannen kuva: ”Kumarrus”, Pirjo Santala

Lehti ilmestyy 3 – 4 kertaa vuodessa.

”**On tärkeää keskittyä uusien yksityisen sektorin työpaikkojen luomiseen.**

Eläkehakemuksensa jättänyt kunnanjohtaja Kari Väyrynen uskoo, että Sallalla on edessään valoisan kehityksen vuosikymmen.

Kunnanjohtaja Kari Väyrynen:

Sallassa on eteenpäin menemisen henki

Eläkehakemuksensa jättänyt ja vuosilomalle jäänyt Kari Väyrynen pitää Sallan tulevaisuuden näkymiä toiveikkaina. Usein esillä ovat vain haasteet, mutta Väyrynen muistuttaa, mitä kaikkea hyvää sallalaiset ovat viime vuosina pääosin omin voimin ja päätöksin tehneet.

- Lakisääteisistä palveluista on huolehdittu hyvin ja pääosin on onnistuttu pitämään käyttötalousmenot tuloja pienempinä. Tulevaisuuteen ja matkailuun sekä terveys- ja koulukeskuksiin on investoitu kuitenkin hirveästi velkaantumatta.

- Kirkonkylällä ja Sallatunturissa ympäristö ja kyläkuva ovat kohentuneet, on saatu vapaa-aikatalo Sallansuu hyväksi kokoon-tumispaikaksi keskelle kylää ja sota- ja jälleenrakennusajan museo, joka on saanut hyvän vastaanoton. Lisäksi on huolehdittu kaa-voituksesta ja maanostoista, Väyrynen luettelee.

- Voi sanoa, että Salla on vireä kunta siitä huolimatta, että monilla mittareilla se on taantuva.

Väyrysen mukaan Sallassa vallitsee eteenpäin

menemisen henki, ja hän uskoo, että paikkakunnalla on edessään valoisan kehityksen vuosikymmen. Tärkeimpänä hän pitää rajaliikenteen kasvua sille tasolle, jota haviteltiinkin rajan avauduttua vuonna 2002.

Sallan rajanylityspaikalla on tänä vuonna noin 250 000 ylitystä, mikä tarkoittaa, että liikkeellä on noin 100 000 eri venäläistä.

Rajanylittäjien määrä jatkaa kasvuaan tulevina vuosina ja lisääntyy erityisesti, jos viisumiavapaus toteutuu. Väyrysen mukaan pääministeri Medvedev on esittänyt Barentsin aluetta sisänaajoalueeksi viisumivapauteen siirryttäessä.

- Monet venäläiset käyvät Suomessa usein ja eivät he halua ajaa kauemmas, jos tarjontaa on heti rajan tällä puolella.

Nyt vain pieni osa venäläisistä pysähtyy Sallassa, ja enemmistön mukana kulkee ohi valtavia summia.

- Tässä venäläisten pysäyttämisessä me olemme itse tupeksineet, Väyrynen myöntää.

Lähivuosina kasvu on kuitenkin tekemässä todek-

si toiveet elinkeinoelämän laajenemisesta, jonka ensimmäinen askel otetaan suunnitelmien mukaan ensi tai sitä seuraavana vuonna, kun ensimmäistä 2500 neliön kauppakeskusta aletaan rakentaa. Väyrysen mukaan tämä olisi konkreettinen käännekohta Sallan uudessa vaiheessa.

- On tärkeää keskittyä uusien yksityisen sektorin työpaikkojen luomiseen ja saada ensimmäinen kauppakeskuksen osio jaloilleen.

Kunta lähtee ensimmäisessä vaiheessa mukaan kiinteistöyhtiöön maan osuudella. Osakkaaksi ja yritystoimintaan se ei lähde.

Väyrynen muistuttaa, että kauppakeskus olisi myös siitä merkittävä, että sallalaisten ostovoima keskittyisi entistä enemmän kotikuntaan. Nyt Sallasta kulkeutuu tutkimusten mukaan miljoonia euroja muille paikkakunnille esimerkiksi vaatteita ja auto-tarvikkeita hankittaessa.

Väyrynen otti ilolla vastaan valtuuston päätöksen rakentaa SallaTexin halliin keilarata ja samaan yhtey-

teen carting-rata.

- Tärkein pointti on, että syrjäytymisvaarassa olevat nuoret saavat mielekästä työtä. Lisäksi halli on hyvä pysähtymispaikka matkailijoille. Lapset vaikuttavat paljon siihen, mihin pysähdytään, Väyrynen muistuttaa.

Väyrynen on uransa aikana ajanut voimakkaasti Sallan radan rakentamista niin, että Sallan kautta pääsisi Murmanskiin, ja hän jatkaa ratatyöryhmässä edelleen. Rata on nyt Venäjällä myötätulessa. Suomessa esille nostettu Jäämeren rata ei Väyrysen mukaan ole realistinen hanke lähitulevaisuudessa. Se maksaisi miljardeja, kun Sallan rata maksaisi noin 350 miljoonaa.

- Näyttää siltä, että osa ihmisistä on edelleen juoksuhaudoissa suhteessa Venäjään.

Matkailu kasvaa Sallassa joka vuosi, ja Väyrynen muistuttaa, että Salla on 100 000 hengen yöpyjämäärällään jo suurempi keskus kuin Pyhä-Luosto.

- Hyvin harvaa kuntaa voi markkinoida erämaa-

kuntana, kunnanjohtaja iloitsee.

Hän uskoo, että Kaunis-harjun hissiyhtiölle löytyy markkina-arvoa ja kunta saa omansa pois, jos maa-kuntakaava aikanaan sallii hiihtokeskuksen laajenemisen Isolle Sallatunturille.

- Kymmenen prosentin vuotuinen kasvu nostaisi hissiyhtiön plussalle.

Muita Sallan työllisyysdel-le tärkeitä asioita olisivat Soklin kaivoksen ja Vapon turvesoiden avaaminen. Myös Keitele Groupin tehtaan tulo tuo vireyttä. Porotalouden Väyrynen uskoo säilyttävän asemansa.

- Sallalaiset ovat onnistuneet kohottamaan paikkakunnan ruokaimagoa. Ainoa uhka ovat pedot. Petopolitiikka pitäisi saada ojennukseen. Ruotsissa ympäristöministeriö teki itse rajun petojen vähentämislisan, Väyrynen huomauttaa.

Väyrysen mukaan Sallalle on erittäin tärkeää pysyä itsenäisenä kuntana.

- Se on ainoa tapa varmistaa, että Sallaa kehitetään. Niin ei käy, jos olemme suuren kunnan

sivukylä.

Uhkina Sallalle ovat valtion toimet, kuten sote-uudistus ja valtiosuus-uudistus. Kummastakaan ei ole vielä selvyttä, vaikka jälkimmäisen on määrä tulla voimaan jo vuoden 2015 alusta. Sote-uudistuksessa hän toivoo Lapin oman mallin pelastavan palvelut.

Väyrysen mukaan valtion epäselvyyksien ei pidä antaa lannistaa.

- Talo elää tavallaan. Pitää yrittää sulkea korvat näiltä ja keskittyä huomisen luomiseen.

Kari Väyrynen tuli Sallan kunnanjohtajaksi toukokuussa 2000. 62-vuotias kunnanjohtaja jätti eläkehakemuksensa marraskuussa, mutta eläkkeelle jäämisen tarkka aika ei vielä ole selvillä. Väyrynen jäi ansaituille vuosilomille 28.11., ja lomät loppuvat 16.6. Talven hän viettää Kanariansaarilla, ja aikanaan hän muuttaa vaimonsa kanssa Kemijärvelle kotipaikalleen. Kunnanjohtajan viransijaisena toimii talousjohtaja Kirsi Kangas.

Leena Särkelä näki työssään monia muutoksia

Leena Särkelä jäi syksyllä eläkkeelle toimittuaan Sallan vanhustyönjohtajana lähes 20 vuotta, siitä lähtien kun virka perustettiin. Sallaan hän tuli 32 vuotta sitten, vuonna 1981, ensin terveydenhoitajaksi ja sitten jatko-opintojen jälkeen johtavaksi hoitajaksi.

Vuosiin on mahtunut monenlaisia muutoksia. Vanhainkoti-avopalvelukeskus Hopeaharju ja siihen liittyvät 16 palveluasuntoa valmistuivat vuonna 1993, ja silloin Aatsingin vanhainkodin väki siirtyi kirkonkylälle. Hopeaharjussa on myöhemmin tapahtunut paljon muutoksia: Hopeaharjun kylkeen valmistui palvelukoti vuonna 2009, ja osa vanhainkodista on muuttunut palveluasumiseksi ja osa hoivakodiksi.

Myös kehitysvammaisten palvelut ovat muuttuneet. 1990-luvulle asti monet kehitysvammaisista asuivat Kolpeneella, mutta vähitellen heille rakennettiin kotikuntaan asumis- ja hoivapaikkoja; Kinttalan kodissa ja Kotikulmassa asuu nyt yhteensä 23 kehitysvammaista ihmistä.

- Iso muutos työssä oli myös, että tietokone on tullut täysin välttämättömäksi, Särkelä sanoo.

Aiemmin vallalla oli ajatus porrastetusta hoidosta, jossa ihminen siirtyy hoitopaikasta toiseen sen mukaan, millaista hoitoa hän tarvitsee. Viime vuosina on valtakunnallisesti siirrytty ajattelemaan, että ihmisen pitäisi saada asua samassa paikassa, ja hoito tuotaisiin asiakkaan luo. Särkelän

mielestä ajatus on hyvä, mutta sen toteuttaminen on vaikeaa. Se edellyttäisi mahdollisuutta ympärivuorokautiseen hoitoon, missä sitten henkilö asuukin, Särkelä selventää.

Nykyisin ajatellaan myös, ja ikäihmiset itsekin toivovat, että ihmisen tulisi saada asua mahdollisim-

man pitkään kotonaan ja saada hoito sinne.

- Ihmisten hoito kotona on kannatettava ajatus. Pitkillä välimatkoilla se on kuitenkin haastavaa. Raja tulee jossain vastaan, jos kyseessä on henkilö, joka tarvitsee apua useamman kerran päivässä, Särkelä pohtii.

- Sallassa on vanhusten hoidossa hyvät, koulutetut ja kokeneet hoitajat ja todella hyvät tilat, Särkelä iloitsee. Sekä Hopeaharju että palvelukoti ovat melko uusia rakennuksia. Ensi vuonna tilanne paranee myös muiden tilojen osalta, kun Kotikulta valmistuu kehitysvammaisten asu-

mis- ja hoivakodiksi.

- Henkilökunta on hyvää, mutta hoitajista on pulaa, Särkelä huomauttaa. Sallassa väestön keski-ikä on Suomen kuntien korkeimpia, joten hoitajia tarvitaan paljon väkilukuun nähden. Sallalaisista kolmasosa on yli 65-vuotiaita.

Särkelän mukaan sote-puolella on kovat talouspainokset, ja säästöjä haetaan.

- Niitä on etsitty jo monia vuosia. Uskon, että säästöjä vanhustalouksista on vaikea löytää, jos ei lakauteta toimintoja, Särkelä arvioi.

- Parasta työssä oli, kun vanhus tai kehitysvammaisen henkilö sai tarvitsemansa avun tai asumispaikan, ja sekä hän että omaiset olivat tyytyväisiä, hän muistelee. Eläkepäivät ovat alkaneet tuttuun harrastusten parissa. Niihin kuuluvat muun muassa kansalaisopiston liikuntapiirit ja uusina englannin kielen keskustelupiiri ja mielenkiintoinen ikoninmaalaus.

Terttu Hannula (oik.) aloitti vanhustyönjohtajana lokakuun alusta. Leena Särkelän eläkepäivät ovat alkaneet tuttuun harrastusten parissa.

Terttu Hannula on uusi vanhustyönjohtaja

Terttu Hannula aloitti työnsä vanhustyönjohtajana lokakuussa. Hänen työhönsä kuuluu muun muassa omaishoidon tuen päätösten tekeminen, asukasvalinnat sekä neuvonta ja tiedottaminen vanhustalouksissa ja kehitysvammaisten palveluissa. Edeltäjänsä Leena Särkelän tehtävistä Hannulan tehtävät eroavat siinä, että henkilöstöhallinto on siirtynyt hoitotyön johtajalle.

- Työhön kuuluu myös toiminnan kehittäminen, Hannula kertoo. Häntä kiinnostaa esimerkiksi mahdollisuus järjestää omaishoidossa oleville vanhuksille ikäihmisten perhehoitoa. Siinä ikääntyneet omaishoidettavat voisivat olla

kodinomaisessa hoidossa silloin, kun omaishoitaja tarvitsee vapaata.

- Perhehoitomallia on selvittämässä opiskelija, joka tekee aiheesta lopputyön. Mahdollisesti saamme sen myötä käytäntöön tulevan työkalun, Hannula kertoo. Kunta on osallistunut myös Pohjois-Suomen sosiaalialan osaamiskeskusten järjestämään Ikäehyt-projektiin.

Viime syksynä Sallassa järjestettiin ensimmäisen kerran vanhusten viikon yhteydessä niin sanottu Seniorisyyni, johon tietyt ikäluokat saivat kutsun tulla tarkistuttamaan kuntoa ja terveyttään. Heidät ohjattiin tarpeen mukaan jatkotutkimuksiin.

- Samassa yhteydessä

jaettiin tietoa ravitsemuksen ja kuntoutuksen tärkeydestä. Terveystieteiden työntekijöiden kokemuksen mukaan vastaavaa toimintaa voitaisiin jatkaa ja edelleen kehittää.

Hannulan mukaan on tärkeää, että palvelutarve arvioidaan mahdollisimman hyvin ennakkoon.

- Palvelutarpeen arviointi ja palvelukokonaisuuksien suunnittelu edesauttavat ikäntyneiden itsenäistä suoriutumista ja toimintakykyä. Kotihoidon ja kotisairaanhoidon väki tekee ikäihmisten luo kotikäyntejä ja heidän tilannettaan ja mahdollista avuntarvetta kartoitetaan.

Tällä hetkellä laitos- ja palveluasumisen paikkoja

odottaa hakemusten mukaan Sallassa kymmenkunta vanhusta.

- Kokonaan jonoista ei päästä eroon. Osa odottaa asumis- tai hoitopaikkaa lomapaikalla Hopeaharjussa, osa terveyskeskuksen vuodeosastolla ja osa kotona. Jokainen saa kuitenkin tarvitsemaansa hoitoa.

- Sana, joka on pyörinyt paljon esillä kahden ensimmäisen työkuukauden aikana, on 'säästöt', Hannula sanoo.

- Niitä pyrimme etsimään yhdessä. Lakisäänteiset palvelut tietenkin hoidetaan.

Ensi vuonna Sallan kehitysvammaiset saavat hyvät, uudet tilat, kun kehitysvammaisten asumis- ja

hoivakoti Kotikulta valmistuu opettajille aikanaan rakennettuun kerrostaloon Kuusamontien varteen toimintakeskuksen lähistolle. Sinne siirtyvät sekä Kinttalan kodin että Kotikulman asukkaat. Hilla-Willan väki puolestaan siirtyy asumaan toimintakeskuksen yläkerroksen tiloihin sen jälkeen, kun ne on remontoitu syksyyn 2014 mennessä. Ajatuksena on ollut, että Kinttalan tiloihin tulisivat nykyisin Hopeaharjussa olevat lomapaikkalaiset Siulasta, ja näin Hopeaharjun hoivaosaston kahden hengen huoneista voidaan siirtää asukkaita Siulan huoneisiin. Näin saadaan hoivaosastolla jokaiselle oma huone.

Myös terveyskeskuksen

vuodeosasto remontoidaan ensi vuonna. Remontin ajaksi vuodeosaston väkeä siirtynee Hopeaharjuun. Remontti tehdään osissa, joten kaikkien ei tarvitse siirtyä sen tieltä kerralla.

Terttu Hannula on kotoisin Sallasta. Koulutukseltaan hän on kasvatustieteiden ja yhteiskuntatieteiden maisteri sekä ompelu- ja turkisalan artesaani. Aiemmin hän on työskennellyt Sallassa muun muassa kotipalvelutyössä ja Rovaniemellä vanhus- ja vammaispalvelujen sosiaalityöntekijänä, joten alan kenttätö on hänelle tuttua. Lisäksi hän on työskennellyt tekstiilialalla, ja käsityöt ovat edelleen rakas harrastus.

On tärkeää, että palvelutarve arvioidaan mahdollisimman hyvin ennakkoon.

Sallan liikekeskukseen haetaan investoijia

Rajakaupan menestyjä tuntee markkinat rajan molemmin puolin

Kauppakeskuksen ensimmäinen osa nousi Teboilin ja Seon välissä olevalle kunnan tontille parin vuoden sisällä, toinen ja kolmas osa tarpeen mukaan myöhemmin. Yhteensä liikekeskukselle kaavoitetaan Savukoskentien varteen 7500 neliötä.

On mahdollista, että Sallassa Teboilin ja Seon välisellä tontilla on parin vuoden päästä S-market Erätulen kokoluokkaa oleva kauppakeskus, jossa on vaatekauppa ja venäläisten matkailijoiden tarpeisiin räätälöity ruoka- ja päivittäistavarakauppa.

- Tämä vaatii sen, että rajanylitysmäärät kehittyvät ennakkodusti ja että löytyy rajakaupan tunteva yrittäjä. Molemmat seikat ovat täysin realistisia, sanoo projektikoordinaattori ja maankäytön suunnittelija **Jouni Hokkanen** Sallan kunnasta.

Sallan rajanylityspaikan matkailijamäärät ovat kasvaneet sille tasolle, noin 250 000 ylitykseen vuodessa, että kunta on alkanut kaavoittaa alueita kaupalliseen käyttöön sekä Savukoskentien että Kuusamontien varteen.

Lisäksi kunta ja Agropark Alakurtti -hanke palkkasivat huhtikuussa töihin rakennusarkkitehti Jouni Hokkasen, jonka työhön kuuluu kaavasuunnittelun lisäksi investoijien etsimistä kirkonkylän liikekeskukseen ja tunturin majoituspalvelujen lisäämiseen.

- Työ on käytännössä sitä, että matkustan paljon Suomessa ja Venäjällä, otan yhteyttä investoreihin ja esittelen heille suunnitelmia. Kaavoitusta olen ohjaamassa yhdessä kaavatoimikunnan esittelijä Erkki Yrjänheikin kanssa.

Hokkanen korostaa, että kaikki suunnitelmat perustuvat siihen, että tutkitaan ostovoiman kasvua ja markkinoita.

- Tyhjää liiketilaa ei rakenneta. Kaikki lähtee olemassa olevasta tarpeesta.

Hokkanen on tutustunut erityisesti Imatran seutuun,

jossa rajakauppa on vilkasta. Hänen huomioidensa mukaan olennaista on, että yrittäjä tuntee hyvin Suomen ja Venäjän ja tietää tuotteet, markkinat ja hintatason sekä osaa hyödyntää tax free -palautukset. Etelä-Karjalan menestyneet rajakauppiat ovat yleensä venäläisiä, jotka ovat asuneet parikymmentä vuotta Suomessa. He seuraavat tiiviisti Pietarin markkinoita ja hintatasoa.

Hokkasen mukaan he ovat kiinnostuneita myös Sallasta, mutta tällä hetkellä heillä riittää laajenemista myös kotiseudulla.

- Joidenkin kanssa on keskusteltu franchisig-yrittäjyyden mahdollisuudesta, Hokkanen sanoo.

Suuret ketjut ja hypermarketit vaativat suuremman paikallisen asukaspuhjan kuin mitä Sallassa on, joten niitä ei paikkakunnalle

ole tulossa. Niiden sijaan rajakaupassa hyvää tulosta tekevät itsenäiset yrittäjät, jotka myyvät venäläisille räätälöityjä tuotteita, jotka toki sopivat myös suomalaisille. Markkinointitavanavana rajakauppiat käyttävät sosiaalista mediaa. Erityisesti venäläiset seuraavat Facebookin sikäläistä vastinetta Vkontaktia.

Venäläisiä kiinnostavat Suomessa erityisesti merkivaatteet, koska Suomessa voi olla varma niiden aitoudesta ja hinta-laatusuhde on hyvä – varsinkin, kun tuotteet saa alvittomina. Lisäksi kiinnostavat pakatut elintarvikkeet.

Hokkasen mukaan Salla olisi looginen paikka rajakaupalle. Monilla pietarilaisilla on tapana käydä kerran kuussa ostamassa säilyvät elintarvikkeet Suomen rajan tuntumassa sijaitsevista rajakaupoista.

Näin tekisivät myös Kuolan asukkaat, jos rajakauppoja olisi.

- Lisäksi Salla olisi hyvä yöpymispaikka perheille, jotka matkustavat Murmanskista esimerkiksi Ouluun.

- Ostovoimaa Sallankin rajan takana riittää. Kuolan niemimaalla on 800 000 asukasta, ja murmanskilaisilla on samat keskiansiot kuin pietarilaisilla, Hokkanen sanoo.

Kunta haluaa tukea myös Sallassa jo nyt toimivia yrityksiä laajentamaan toimintaansa tulevaisuudessa.

- Tänä vuonna venäläiset matkailijat leimaavat Sallan raja- asemalla noin 110 000 tax free- ja invoice-kuittia alvin palautusta varten. Se tarkoittaa, että Sallan kautta kulkee noin 11 miljoonan euron ostoskassit. Paikallisilla yrityksillä olisi jo nykyisillä rajanylitysmäärillä

potentiaalia ottaa itselleen suurempi osuus kaupasta, Hokkanen sanoo.

Sen lisäksi, että rajakauppa pysäyttäisi venäläisiä, se estäisi sallalaisten ostovoiman valumista muualle. Syksyllä valmistuneen tutkimuksen mukaan sallalaiset ostavat tuotteita muualta neljällä miljoonalla eurolla vuodessa.

Jouni Hokkasella on vankka kokemus kaupallisen maankäytön ja liikekeskusten suunnittelusta. Hän on osallistunut muun muassa Tallinnan, Riikan ja Vilnan suurten kauppakeskusten suunnitteluun.

- Olin yllättynyt, kuinka paljon Sallan kunnassa on Venäjä-osaamista. Täällä on tehty kymmenen vuotta hyvää työtä tiedon lisäämiseksi ja kontaktien luomiseksi, Hokkanen kiittää.

Talous- ja elinkeinojohtaja, vs. kunnanjohtaja Kirsi Kangas: ”Parammat ajat tulevat vielä”

Sallan kuntatalouden lähtökohdat ovat talous- ja elinkeinojohtaja Kirsi Kankaan mukaan poikkeuksellisen haastavat. Kunta lähtee tulevaan vuoteen 817 000 euroa alijäämäisellä talousarviolla.

Tänä vuonna velkaantumisen oli maltillista, ja kriisikuntakriteereistä täyttyy Sallan kohdalla vasta omavaraisuusasteen heikkeneminen. Kankaan mukaan velkaantumisen kanssa on kuitenkin oltava varovainen, koska se johtaa helposti muidenkin kriteerien täyttymiseen. Kuntaliitos tarkoittaisi todennäköisesti sitä, että suuren kunnan reuna-alueena Salla menettäisi palveluitaan.

Lainakanta on ensi vuoden talousarviossa 11,2 miljoonaa, eli laina asu-

kasta kohden lähestyy 3000 euroa. Lainamäärä kasvaa ensi vuonna 1,6 miljoonaa euroa.

Sallan kunnan toimintakate eli käyttömenot ovat ensi vuonna talousarvion mukaan noin 30 miljoonaa euroa. Näistä verotuloja on 10,7 miljoonaa ja valtionosuuksia 19,5 miljoonaa.

Valtuusto päätti nostaa Sallan veroprosenttia puolella prosenttiyksiköllä 20,5 prosenttiin. Kunnanjohtajan esitys oli, että korotusta olisi tullut prosenttiyksikön verran. Yhden äyriprosentin tulo on Sallassa noin 370 000 euroa.

Epävarmuutta

Vuoden 2015 taloussuunnitelmassa talous on pystytty kääntämään plussalle, mut-

ta tosiasiaa tietoa realistisen suunnitelman pohjaksi ei ole, koska vuonna 2015 voimaan tulevasta valtionosuusuudistuksesta ja sen jakoperusteista ei vielä ole tietoa. Jos tietoa ei tule lähiviikkoina, voi olla, että uudistus ei ehdi lainsäädännölliseen valmisteluun ajoissa ja siirtyy näin eteenpäin. Jaettavan summan pienemisestä on kuitenkin päätetty jo aiemmin.

Kangas pitää epävarmoja tulevaisuudennäkymiä huolestuttavina, ja hänen mukaansa ne pitää ottaa huomioon.

- Nyt pitää ennakoida ja miettiä menot tarkkaan, Kangas sanoo.

- Jos oma talous näyttää heikkenevän, silloinkin ihminen yleensä hankkii

vain mitä on pakko, hän vertaa.

Kunnanhallitus ohjeisti elokuussa hallintokuntaa, että nettomenot saavat nousta vain kaksi prosenttia. Kankaan mukaan hallintokunnat sosiaali- ja terveystointia myöten saivat puristettua budjettinsa tähän raamiin.

- Hallintokunnat ymmärtävät tilanteen. Menoja saatiin pienennettyä viime vuonna, ja säästöjä on haettava yhä, Kangas huomauttaa. Niitä haetaan muun muassa ulkopuolisten palvelujen käyttöä vähentämällä ja toimintaa tehostamalla. Uusien työpaikkojen synty ja sen myötä verotulojen nousu olisi kunnalle tärkeää.

Kangas kritisoi ensihoidon siirtymistä Lapin

sairaanhoidopiirille, mikä nostaa kustannukset nykyisestä jopa 500 000 euroon vuodessa.

Investoinnit

Ensi vuoden suurin investointi, 841 700 euroa, on kehitysvammaisten hoiva- ja asumisyksikkö Kotikullan rakentaminen. Myös Kotikulmassa ja Kinttalankodissa tehdään muutostöitä yhteensä 580 000 eurolla.

- Ne ovat välttämättömiä. Korjaukset on tehtävä viranomaisten vaatimuksesta, Kangas selventää.

Hopeaharjun ja koulun keittiöt jäävät valmistuskeittiöiksi, ja päiväkodin ja terveyskeskuksen keittiöt muuttuvat jakelukeittiöiksi.

Valtuusto päätti aikaistaa terveyskeskuksen remonttia. Se päätti myös, että työllistämisyksikköön Sallatexin tiloihin rakennetaan keilahalli ja carting-rata. Hankkeen kustannusarvio on 200 000 euroa, josta avustusta saadaan 90 000 euroa. Teknisen toimen 260 000 euron kuormauton hankintaa lykättiin, ja samoin siirrettiin Sallansuun ikkunoiden korjausta ja Sallatunturin ympäristötöitä.

Kangas uskoo, että vuosi 2014 on taloudessa pahin, ja sitten tulee käänne nousukauteen.

- Eletään nyt tätä aikaa, tämän yli on vain mentävä ja tehtävä kaikki, mitä voimme. Paremmat ajat tulevat vielä, näin on aina käynyt.

Kunnan johtoryhmä esittelyssä

Kunnassa toimii johtoryhmä, johon kuuluvat kunnanjohtaja, hallinto- ja kehittämisjohtaja, talous- ja elinkeinojohtaja, sosiaali- ja terveysjohtaja, sivistystoimenjohtaja, tekninen johtaja ja johtava lääkäri. Johtoryhmän tehtävänä on vastata tavoitteellisesta ja tuloksellisesta yhteistoiminnasta kunnan palvelujen tuottamisessa.

Johtoryhmä kokoontuu säännöllisesti. Puheenjohtajana ja kokoonkutsujana toimii kunnanjohtaja. Muista johtoryhmän toimintatavoista päättää johtoryhmä itsenäisesti.

Talous- ja elinkeinojohtaja Kirsi Kangas, johtava lääkäri Paula Kaakkurivaara, tekninen johtaja Olli Aatsinki, sivistystoimenjohtaja Marja Myllykangas, kunnanjohtaja Kari Väyrynen, sosiaali- ja terveysjohtaja Seija Hautala (siirtynyt eläkkeelle) ja hallinto- ja kehittämisjohtaja Pekka Huhtala.

Tekninen johtaja Olli Aatsinki

Olen toimialajohtajana teknisessä toimessa, Sallan kunnan palveluksessa olen ollut vuodesta 1987 ja nykyisessä tehtävässä yli 15 vuotta. Tehtävääni kuuluu johtaa käyttötalousarvion toteutusta ja investointiohjelmia päätettyjen tavoitteiden pohjalta. Henkilöstöhallinto on keskeinen tehtävä toimialallani. Ulkopuolisen rahoituksen järjestely hankkeille eri viranomaistahojen kautta yhdessä eri hallintokuntien ja toimijoiden kanssa on osa tehtäviäni. Valmistelen asioita tekniselle lautakunnalle ja toimin esittelijänä, sekä ole asiantuntijana eri kunnallisissa toimielimissä omalla tehtävä alueilla.

Tekninen toimi tuottaa viranomaistoiminnan lisäksi tukipalvelun eri hallintokunnille ja toimialoille. Teknisessä toimessa on 55,5 työntekijää. Haasteena koen taloudellisten ja toiminnallisten resurssien ylläpitäminen tuottaakseen teknisiä palveluita tehtäväläueella tulevaisuudessakin. Haasteena vaikuttaa meneillään oleva valtioalan kuntarakennemuutos ja sosiaali- ja terveystoimintaan koskevat ratkaisut. Nämä vaikuttavat kuntatalouden kehitykseen ja osaltaan teknisen toimen palvelui-

den laajuuteen. Haasteena on vastata kunnassa muuttuviin asiakkaiden tarpeisiin mm. ulkomaalaisten asiakkaiden ja ikääntyvän kunnan väestön osalta.

Uskon kuitenkin, että tuotamme kunnan teknisiä palveluita osaavalla ja motivoituneella henkilöstöllä jatkossakin huomioiden tuleva palvelutarpeen muutokset. Näin olemme vuosikymmenien saatossa tilanteisiin mukautuneet mm. vähenevien henkilöresurssien muodossa.

Hallinto- ja kehittämisjohtaja Pekka Huhtala

Toimin hallinto- kehittämis- ja palveluiden vastuualueen vastaavana viranhaltijana, missä tärkein tehtävä on kunnanhallituksen ja kunnanvaltuuston työskentelyyn liittyvät valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät. Tehtäviini kuuluvat kunnanhallituksen yleinen tiedottaminen, lakiasiat ja henkilöstöhallinnolliset tehtävät palkka-asiamiehen tehtävien osalta. Kehittämistehtäviini kuuluu keskeisesti myös eri kehittämishakkeiden vastuuhenkilönä toiminen. Hankkeista monet liittyvät elinkeinojen kehittämiseen tai kansainväliseen kanssakäymiseen

Barentsin alueella.

Haasteita tulevalle toiminnalle asettavat niukkeudet taloudelliset ja henkilölliset resurssit, jotka ovat yhteisiä kaikille kunnan hallintokunnille. Ongelmana on kunnalle asetetut tai tuleva tehtävät ja niiden osalta vaatimukset ja lisätehtävät, jotka eivät samassa suhteessa resurssihin.

Johtava lääkäri Paula Kaakkurivaara

Olen toiminut kansanterveystyön johtavana lääkärinä vuodesta 1992 lähtien. Johtavan lääkärin tärkein tehtävä on toimia kansanterveystyön vastuullisena viranhaltijana. Tehtäväkuvani on erittäin laaja käsittäen terveyskeskuslääkärin tehtävät, henkilöstöhallinnon sekä sosiaali- ja terveyslautakunnan esittelijän tehtävät. Enemmän osan työaikaani käytän terveyslääkärin työhön, sillä hallintotyölle on varattu aikaa vain muutama tunti viikossa.

Terveystoimi on viime vuosina ollut monien muutosten kourissa. Uusia tehtäviä ja velvoitteita on annettu lähes vuosittain. Maan hallitus on valmistelemassa sote-uudistusta, jonka tarkoituksena on

saada myös terveyspalvelut suuremmille harteille toiminnan tehostamiseksi ja säästöjen aikaan saamiseksi. Uudistustyö on vielä kesken, eikä tulevaisuudesta ole tietoa. Mielestäni uudistuksen yhteydessä on otettava huomioon myös meidän haja-asutusalueella asuvien ihmisten palveluiden turvaaminen.

Talous- ja elinkeinojohtaja, vs. kunnanjohtaja Kirsi Kangas

Minulla on kokonaisvastuu kunnan talouden suunnittelusta ja raportoinnista. Tehtäviäni ovat omistajapolitiikan, talouden ohjauksen ja talousraportoinnin kehittäminen, investointien koordinointi, kunnan palvelutuotannon kehittäminen yhteistyössä muiden toimialojen kanssa, eri toimialojen toimintaan liittyvät selvitykset ja tilastot ja henkilöstöhallinto ja johtaminen. Toimin taloustoimiston esimiehenä.

Isoin haaste Sallan kunnalla on itsenäisyyden säilyttäminen. Itsenäisyyteen liittyy hyvin vahvasti talous, jos kunnalla ei ole talous kunnossa, niin ei ole myöskään itsenäisyyttä eikä sananvaltaa palvelui-

den suhteen.

Sallan kunnan isoimpina haasteena on myös lähialueiden turvaaminen kuntalaisille.

Lähialueet ovat niin ikäihmisten kuin lasten ja nuorten arjen sujumisen sekä elämänlaadun kannalta merkittävimpiä palveluita. Kaikilla kuntalaisilla, niin ikäihmisillä kuin lapsilla ja nuorilla on oltava yhtäläiset mahdollisuudet asuinpaikasta riippumatta saada palvelunsa riittävän läheltä ja laadukkaasti. On kummallista, että esimerkiksi vanhuspalvelulaki painottaa lähialueiden merkitystä, mutta sosiaali- ja terveysuudistuksen yhteydessä puhutaan palveluiden keskittämisestä.

Sosiaali- ja terveysjohtaja Harri Saarimaa

Toimin sosiaali- ja terveyslautakunnan esittelijänä. Sosiaali- ja terveysjohtaja vastaa palvelujärjestelmän toimivuudesta. Toimikuvaaan kuuluu myös talous- ja henkilöstöhallintoa. Olennaista on turvata palvelutarpeiden ja resurssien välinen tasapaino. Kuntien toimintaympäristö muuttuu nopeasti. Palveluiden tuottamistavat uudistuvat ja palvelutarpeet kasvavat sekä moninaistuvat. Julkisen talouden tasapainovaatimukset kohtaavat kuntatasolla talouden realiteetit ja palveluiden lakisäätöjen järjestämisvastuun. Olennaista on tunnistaa toimintaympäristön muutokset, kehittää uusia toimintatapoja ja luoda toimivia strategioita. On tärkeää ylläpitää keskustelua palveluiden kustannuksista, saatavuudesta, laadukkuudesta, vaikuttavuudesta, tehokkuudesta ja teknologisesti kehityksestä. Myös eri ammattikuntien työn yhteensovittaminen on en-

tistä tärkeämpää.

Sivistystoimenjohtaja ja johtava rehtori Marja Myllykangas

Olen toiminut Sallan kunnan sivistystoimen palveluista vastaavana viranhaltijana ja henkilöstön esimiehenä noin kymmenen vuotta. Aikaisemmin olen ollut aineenopettajana ja muissa sivistystoimen tehtävissä. Koulutukseltani olen aineenopettaja, kasvatustieteen maisteri ja filosofian tohtori Helsingin yliopistosta.

Olen järjestämässä, kehittämässä ja johtamassa yhdessä henkilöstöni kanssa seuraavia palveluita: varhaiskasvatus, esiopetus- ja perusopetuspalvelut, aamu- ja ilta-päivätoiminnan palvelut, lukiopalvelut, kansalaisopistopalvelut kirjasto- ja kulttuuripalvelut sekä liikunta- ja nuorisopalvelut. On mielenkiintoista olla mukana elämäkaaren eri vaiheissa aina vauvasta vaariin, sillä nuorin palveluiden käyttäjä on noin vuoden ikäinen ja vanhin noin 90-vuoden ikäinen. Meitä sivistyspalveluiden tekijöitä on 65.

Henkilöstön hyvinvointi on tärkeä asia, sillä innostunut ja motivoitunut väki tekee työtä mielellään asiakkaansa huomioiden. Sallassa on osaavaa ja luovaa väkeä, joka on valmis myös vaikeisiin tehtäviin ja haasteisiin.

Luotan Sallan kunnan kykyyn ja sallalaisiin tulevaisuuden rakentajina. Meissä asuu vielä se jälleerakennusajan henki ja palo. Paljon haasteita on edessä erityisen kunnan talouden tasapainottamisessa. Kaikki ei ole meidän käsissämme, vaan valtiolta linjaa parhaillaan meidänkin tulevaisuutta. Toivotaan, että ymmärrystä riittää, jotta voimme elää seuraavatkin 150 vuotta itsenäisenä kuntana.

Kaksosten hoito rytmittää Ylitalojen arkea

Veikko, kolme kuukautta, nukkuu levollisena äitinsä sylissä syötyään mahansa täyteen. Sisko Sanni katselee sitterissä tarkkaavaisena ja päästelee hiljaisia äännähdyksiä omalla kielellään.

Saijalaisten **Enni ja Mikko Ylitalon** elämä muuttui elokuun viimeisenä päivänä, kun perheeseen syntyi kaksoset. Työtä on paljon, mutta nyt, kun lapset ovat kolmen kuukauden ikäisiä, vaipanvaihdolle, unille ja syömisille on löytynyt rutiininsa ja rytminsä.

- Kaikkeen tottuu, Enni tuumaa.

- Se, että meillä on kaksoset, kolahti todella tajuntaan ensimmäisenä iltana sairaalasta tultua. Nyt ei osaa ajatellakaan, että vauvoja olisi vain yksi, Mikko sanoo.

Vauvat ovat äidin ja isän mukaan erilaisia luonteeltaan.

- Poika on suoraviivainen, syö ja nukkuu. Tyttö jokatkaa omia juttujaan ja keskeyttää joskus syömisensä, kun kiinnostuu katselemaan ympäristöään, isä kuvaa.

- **Vauvat olivat** iltaisin itkuisia kuuden viikon ikään,

”Lapsille tämä on turvallinen ympäristö.”

Enni Ylitalo kertoo, että kaksoset Sanni (vas.) ja Veikko ovat erilaisia luonteeltaan.

mutta onneksi Mikko oli silloin vanhempainvapaalla, Enni kertoo. Sen jälkeen hän palasi työhönsä kunnossapitoasentajaksi Kevitsan kaivokselle. Työmaalle tulee matkaa 170

kilometriä yhteen suuntaan, joten Mikko asuu viikot Sodankylässä.

- Monet käyvät täältä reissutoissa. Toiveissa on, että työpaikka olisi vielä joskus lähempänä, Mikko kertoo.

Enni hoitaa arkisin vauvat yksin, mutta sukua on lähellä auttamaan tarvittaessa, ja

neuvolan perhetyöntekijä tulee avuksi kerran viikossa.

- Palvelu on ollut todella hyvä. Työntekijä auttaa vauvanhoidossa ja kotitöissä.

Vanhemmat toivovat, että marraskuusta vuoden loppuun kestävä palvelu saisi jatkoa.

Enni muutti Saijalle Rautalammilta vuonna -96. Hän työskentelee ProAgrialla maaseutuneuvojana, ja myös hänen työssään kilometrejä tulee paljon. Toimistotyöt hän tekee kotoa käsin. Nettiyhteyksien puolesta se onnistuu hyvin, sillä Saijalle tuli viime vuonna sadan megan valokuitu.

Ylitalojen mielestä Saijalla ja Sallassa on hyvä elää.

- Lapsille tämä on turvallinen ympäristö. Lapset saavat olla pienellä paikkakunnalla pitempään lapsia.

Saijan kylätoiminta on aktiivista, ja kylässä on seitsemän maatilaa ja useita muita yrityksiä. Lapsille on leikkikavereita naapurissa, sillä kylässä on nyt neljä alle puolitoistavuotiaasta lasta. Myös Enni on ollut mukana kyläyhdistyksen toiminnassa.

Kaupan palaminen syksyllä 2007 oli kyläläisille suuri menetys, sillä sen myötä hävisi kyläläisten luonteva kohtaamispaikka.

- Kunpa täällä vain olisi kauppa, muuten kylän asiat ovat hyvin, Mikko sanoo.

Ylitalot ovat tyytyväisiä Sallan palveluihin.

- On tärkeää, että on erikoisliikkeitä. Monessa tämänkokoisessa kunnassa ei ole tällaista liikevalikoimaa. Kenkäkauppa, josta saa myös lastenvaatteita, vaatekauppa, rautakauppa, elektroniikkaliike, Tuuhan monitoimiliike, autokorjaamot..., Ylitalot luettelevat. He käyttävät mahdollisimman paljon paikallisia palveluja. Myös pari vuotta sitten tehty kylähuoneremontti toteutettiin sallalaisin voimin.

- Kannattaa käyttää oman paikkakunnan palveluita, kyllä se jotain kautta palautuu itselle, Mikko sanoo.

Millainen Salla mahtaa olla silloin, kun Sanni ja Veikko ovat teini-iässä?

- Pitää uskoa, että raja ja matkailu tuovat vireyttä. Tässä tapauksessa ei pidä paikkaansa, että kun väki vähenee, niin pidot paranevat.

Veikko, kolme kuukautta. Maailmassa riittää ihmeteltävää.

Sanni, kolme kuukautta.

Yritysesittelyssä Naruskan Retkeilymaja: Kodikasta majoitusta eräihmisen sielunmaisemassa

Pirjo ja Kari Santalan kodin ja samalla matkailuyrityksen ympärillä avautuu luonnossa liikkujan paratiisi. Naruska ja tunnin automatkan päässä Tuntsan erämaa-alue tarjoavat soveliaan ympäristön kalastajille, vaeltajille ja muille luontoihmisille.

Retkeilymajassa käy yksittäisiä vieraita ja ryhmiä ympäri vuoden, mutta vilkkainta tahti on heinäkuusta myöhäiseen syksyyn. Kesät juhannuksesta eteenpäin ovat kalastajien aikaa. Loppukesällä luonto antaa parastaan muun muassa marjastajille ja myöhemmin syksyllä metsästäjille.

- He ovat meille nimen omaan vieraita, eivät asiakkaita, Pirjo Santala korostaa. Retkeilymajan kävijät asuvat Santaloiden kodissa. Isäntäväellä ja vierailloilla on omat yksityiset tilansa, mutta esimerkiksi keittiö on yhteistä valtakuntaa. Santaloiden mukaan heillä on mottona kaikessa majoitustoiminnassa kodinomaisuus ja kiireettömyys.

Yrityksen suurin asiakasryhmä ovat leirikouluilaiset.

- Helsingin steiner-koulun oppilaat ovat jo kymmenen vuoden ajan opiskelleet biologian kurssinsa Naruskalla. Ryhmiä käy kolmen tai neljän viikon aikana syyskuussa, Kari Santala kertoo.

Koululla on kaksi ryhmämajoitustilaa ja entiseen opettajainhuoneeseen rakennettu Naruskaviitti, joka on kahden hengen huone. Yhteensä petipaikkoja on 47. Lisäksi Santalat vuokraavat Naruskajoen varressa sijaitsevaa Kallala-mökkiiä, jossa vuodepaikkoja on seitsemälle. Majoituksen lisäksi Santaloilta saa kalastuslupia, ruokapalveluita ja vesikalustoa vuokralle.

Kari Santala perusti Naruskan Retkeilymajan vuonna 1995. Vuoteen 2004 asti hän työskenteli poliisina, ensin Helsingissä viisi vuotta ja sitten Sallassa 23 vuotta.

Santalat sisustivat Naruskan entisen koulun viihtyisäksi, säilyttäen kuitenkin vanhan koulun tunnelman puolapuineen ja rek-

Naruskan Retkeilymajan nettisivuilta voi seurata perheen kuulumisten lisäksi säätä ja web-kamerakuvaa muun muassa Karhutunturin suuntaan. Kuvassa Kari sääasemaa tutkimassa.

kitankoineen. Käden jäljet sisustuksessa ovat lähinnä Pirjon, joka toimii päätoimisena käsityön opettajana Sallan kansalaisopistossa ja yläasteella.

Kari Santala arvioi, että Naruskan koulu on yksi paraskuntoisimmista kyläkouluista Sallassa. Rakennukselle ei ole tarvinnut huoltotöiden lisäksi pääasiassa näyttää muuta remonttivälinettä kuin maalipenseliä. Saunaosasto on ainut poikkeus, koska Kari teki

alakertaan uudet isot saunatilat, joita käyttävät paljon myös sellaiset vaeltajat, jotka eivät majoitu talossa.

Kylmällä kylällä 330 neliön ja tuhannen kuution talon lämmityksessä koivuhalot ovat Santaloiden mukaan ainoa järkevä vaihtoehto. Lämmitykseen kuluu keskimäärin 70 pinomottia vuodessa. Polttopuun Kari ostaa nykyään kolmimet-

Vanhan ajan henki näkyy kauniisti entisen koulun sisustuksessa.

”Lämpötilalukemat tulevat puheeksi poikkeuksetta jokaisen matkailijan kanssa.

risenä kuitukoivuna, joka katkotaan ja halotaan ison tontin ranteella vuosittain omalla järeällä halkomakoneella.

Naruskan maine Suomen kylmimpänä kylänä on niin vankka, että Kari Santalan mukaan lämpötilalukemat tulevat puheeksi poikkeuksetta jokaisen matkailijan kanssa.

Retkeilymajalla on kaksi webkameraa ja sääasema, jonka tiedot päivittyvät nettiin. Sivuilta pääsee seuraamaan myös säätilastoja nyt jo viiden vuoden ajalta.

Retkeilymajan nettisivut ovat suosittu paitsi säätietojen niin myös Pirjon ja Karin blogien takia.

Ukan blogin suosio on yllättänyt kirjoittajansa.

- Lukijoita on keskimäärin 220 - 250 päivässä. Kuulemma monen vakiokävijän päivä alkaa sillä, että he katsovat, mitä tänne kuuluu, Kari kertoo.

Hän kirjoittaa blogiinsa välillä värikkäällä kieliasulla keskimäärin yhden jutun päivässä. Myös Pirjolla on oma Mummun Kinttupolokubloginsa, jossa upeat kuvat kertovat lappilaisen luonnon elämäntavasta. Nimet Ukka ja Mummu ovat tyttären Katin lasten Hallaheilinän ja Loimun keksimiä.

-Meille tämä retkeilymajatoiminta on muodostunut elämäntavaksi. Meillä ei tunneta aukioloaikoja, vaan sovitusti ovet ovat auki vaikka mihin aikaan vuorokaudesta, sanoo Kari.

-Ehkä tässä tulevaisuudessa on jollekin nuoremalle yrittäjälle kehityskelpoinen yritys sitten, kun meille tulee ikää liikaa ison talon ylläpitämiseen. Pirjolla on eläkeikään vielä muutama vuosi. Sukupolvenvaihdosta ei näillä näkymin tule, koska omat kaksi lastamme ovat maailmalla ja omilla työsaaroillaan erityisopettajana ja metsätalousinsinöörinä, kertovat Kari ja Pirjo.

Yritysesittelyssä Karhutunturin Lohi Oy:

Kylmässä vedessä kasvaa laadukasta kalaa

Graavilohisiivut, ruisleipä ja kylmä maito ovat herkku, jota parempaa monen on vaikea kuvitella. Sallassa makoisia leivänpäällisiä tuottaa naruskalainen Pekka Moilanen, jonka kirjolohituotteita on ollut paikkakunnan kaupoissa ja ravintoloiden listoilla vuodesta 2010.

Moilanen perusti kalankasvatustiloksen ensimmäisen kerran vuonna 1985. Myöhemmin hän lopetti toiminnan työ- ja muiden kiireiden takia.

Moilanen jäi eläkkeelle rajavartijan työstä vuonna 2000, ja vuonna 2008 ajatus lohien kasvatuksesta virisi uudelleen.

- Ruoan tuottaminen on siitä hyvä, että se ei ole muotiasia. Joka päivä on nälkä, yrittäjä tiivistää.

Karhutunturin Lohi Oy:llä on Naruskajoen kupeessa kaksi 200 metriä pitkiä kasvatusuomaa ja katettu kalannostohalli. Koekasvatuksessa on nyt myös siikaa.

Aikanaan myös nostoallas oli taivasalla. Pian Moilanen huomasi, että homma ei toimi talvisaikaan.

- Siinä jäätivät mies, välineet ja kalat, ja jäätyminen vaikutti kalan laatuun.

Kunta rakensi altaan ylle katetun hallin, ja Moilanen lunasti sen myöhemmin itselleen. Hallilla on nostotilojen lisäksi kalankäsittelytilat ja toimisto. Altailla on kameravalvonta, joten myös kotoa voi varmistaa, että kalat ovat rauhallisia ja kaikki on hyvin.

- Kalankasvatus rehu- ja kalamäärineen on tarkasti säädeltä. Karhutunturin Lohi Oy:n suurin lisäkasvu saa olla 30 tonnia, ja talvivarastoitava kalamäärä saa olla 80 tonnia, Moilanen kertoo. Poikaset tulevat laitokseen keväällä Napapiirin Kalalta Rovaniemeltä noin 300-grammaisina, ja kalat nostetaan ja käsitellään keskimäärin puoleltoista kilon painoisina.

- Laitoksella kaikki kalat ovat naaraskaloja. Naaraskalat ovat kasvuminaisuuksiltaan paljon parempia kuin uroskalat. Uroskaloilla on alkukesästä kutuaika, ja silloinhan eivät ole ruoka-ajat tärkeitä, vaan on muut asiat mielessä, Moilanen selventää.

Kasvu on kylmissä oloissa hitaampaa kuin

Ruoan tuottaminen on siitä hyvä, että se ei ole muotiasia. Joka päivä on nälkä.

Etelä-Suomen kalankasvatustiloissa, mutta hyvänä puolena on se, että kalatautien aiheuttajat eivät pärjää koleissa vesissä.

Lohet kasvavat kesän ajan. Syksyn tullen ruokintaa vähennetään vähitellen, ja jääpeitteen aikana kalat eivät syö lainkaan.

Karhutunturin Lohi Oy myy kalaa ympäri vuoden. Joulukuusi ja kevät ovat suurimmat sesongit. Yrityksessä on puolitoista työpaikkaa. Laitoksella työskentelee ympäri vuoden kokoaikaisena työntekijänä Moilaisen vaimo Galina Voronina. Vilkkaimpina päivinä on apuna kiireapulaisia.

- Työ on monipuolista, Voronina sanoo. Hän kertoo pitävänsä siitä, että työn suunnitteluun, toteutukseen ja työaikaan voi vaikuttaa itse.

Molemmat arvostavat sitä, että työtä saa tehdä kotikylällä ilman pitkiä työmatkoja.

Nostohaavi on kovassa käytössä joulun aikaan, joka on toinen sesonki kevään lisäksi. Karhutunturin Lohi Oy:n tuotteita: mätää, graavilohia ja lohikuutioita.

Nostohallin läpi virtaava Naruskajoen vesi pitää lämpötilan plussalla kovallakin pakkasella.

Pienen laitoksen ei Moilasan mukaan kannata kilpailulla hinnalla, vaan laadulla. Laatuun vaikuttaa esimerkiksi veden lämpötila, joka Suomen kylmimmässä kylässä pysyy helposti sopivan viileänä.

- Virtaava vesi on kalankasvatuksen lähtökohta, Moilanen sanoo.

Muita tekijöitä ovat kalatiheys ja se, kuinka kaloja käsitellään noston jälkeen. Moilasan mukaan noston jälkeen jokainen hetki on tärkeä, ja kalat on huolehdittava riipeästi kylmäsäilytykseen.

- Noston jälkeen kalat tainnutetaan hiilidioksidilla ja verestetään juoksevassa,

neljäasteisessa vedessä. Sen jälkeen ne perataan ja siirretään jäähileiden päälle laatikoihin kylmiöön.

Lohet perataan perukonella, mutta fileointi, graavaus, siivuttaminen ja pakkaaminen ovat käsityötä.

Moilanen myy lohia graavattuna ja siivutettuna, kuutioina, fileinä ja kokonaisena. Lisäksi laitoksella lypsetään emokaloista mätää myytäväksi kuopiolaiselle jalostajalle, joka savustaa sitä. Suurin osa lohista päättyy sallalaisten ruokapöytiin, ja Naruskan lohi on suosittu valinta myös paikkakunnan ravintoloissa.

Tunnelmallinen joulunavaus

**Muistakaahan
olla kiltisti.**

Tiernapojat esiintyivät Salla joulunavauksessa. Esiintymässä Erkki Kurvinen, Pentti Huhtala, Eero Vaarala ja Jyrki Harju.

Paikalla olivat vat myös muori ja joulupukki.

TAUKOPIRTTI

Lepoa omaishoitajalle ja virkistystä hoidettavalle

Omaishoitajien Taukopirtti-toiminta käynnistyi Sallassa syksyllä. Toiminta tarkoittaa sitä, että omaishoitaja voi tuoda hoidettavansa koulutettujen vapaaehtoistoimijoiden turvalliseseen ja luotettavaan seuraan. Itse omaishoitaja voi mennä sillä aikaa esimerkiksi asioimaan, harrastamaan, lenkille, kyläilemään tai levähtämään.

Taukopirtti toimii Hopeaharjun tiloissa tiistaisin kello 11-15. Joulutauon jälkeen seuraava kokoontuminen on tammikuun 14.päivänä, josta toiminta jatkuu viikoittain tiistaisin.

Päivään kuuluu ulkoilua, muuta toimintaa ja myös liikunnallisia tuokioita osallistujien voimien ja toimintakyvyn mukaan.

Hannola kertoo, että

vapaaehtoisilla on usein motiivina se, että he ovat lähipiirissä seuranneet omaishoitajien työtä ja nähneet, kuinka tärkeitä hengähdystauot ovat.

- Moni sanoo, ettei tiedä, koska itse joutuu omaishoidettavaksi. Asiat voivat muuttua silmänräpäyksessä, Hannola mieltii.

Usein kotoa lähtemisen kynnyks on korkea omaishoitajalle ja varsinkin hoidettavalle.

- Omaishoidettavan täytyy usein työstää asiaa. On selvää, että kun sairastuu ja oireita tulee, tuntuu hankalammalta lähteä kotoa. Muistisairaudet ovat yleisiä omaishoidettavilla, ja ne aiheuttavat usein passiivisuutta.

- On kuitenkin erittäin tärkeää, että sekä hoitaja että hoidettava lähtevät liikkeelle. Omaishoitajilta on tullut palautetta, että läheinen on virkeämpi ja nauttii toiminnasta, kun vain saa lähdeksi mukaan, Hannola rohkaisee.

Vapaaehtoistoimijat saavat koulutuksen tehtävään.

Heille on tarjolla tärkeän työn lisäksi mukava tiimi ja toiminnan lisäksi erilaista virkistystoimintaa.

- Toivomme sydämestämme, että ihmiset lähtisivät liikkeelle ja tulisivat mukaan, Hannola sanoo.

Omaishoitaja voi tuoda Taukopirtille hoidettavan, joka asuu kotona, on yhden autettava ja kykenee syömään itse.

Päivän aikana tarjotaan lounasruoka ja pullakahvit. Omavastuuosuus kustannuksista on neljä euroa kerralta ja se laskutetaan jälkikäteen. Mukaan tulee ilmoittautua vähintään edellisenä päivänä. Ennen toimintaan osallistumista projektihenkilöstö haastattelee omaishoitajan ja -hoi-

dettavan, jotta Taukopirtillä voidaan toimia mahdollisimman asiakaslähtöisesti -asiakkaan toiveet ja tarpeet huomioiden. Taukopirtti-toimintaan osallistuminen ei edellytä kunnan kanssa solmittua omaishoitosopimusta.

Taukopirtti-hanke on Rovaniemen Seudun Omaishoitajat ja Läheiset ry:n hallinnoima ja Raha-automaattiyhdistyksen rahoittama. Sallassa kunta tarjoaa tilat toiminnalle. Toimintaa on Lapissa nyt viidellä paikkakunnalla.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: Projektipäällikkö Tarja Hannola, p. 0400 987 633 ja projektisuunnittelija Seija Sipola p. 040 674 1144.

Omaishoitajilta on tullut palautetta, että läheinen on virkeämpi ja nauttii toiminnasta.

Sallan matkailuinfo ei sammaloidu

Sallan matkailuinfossa ei ainakaan ole jämähdetty paikoilleen, vaan muutos on enemmän sääntö kuin poikkeus. Viimeisen kolmen vuoden aikana info on muuttanut paikkaansa peräti kolme kertaa. Ensin Sallan kunnanvirastolta Kuusamontien varteen ja sen jälkeen Venäjältä tulevan tien varteen Rajakievariin. Nyt matkailuinfo on palannut takaisin juurilleen Sallan kunnanvirastolle tiloihin, joissa viimeksi palveli Verotoimisto.

Matkailuinfossa ei luvata sammaloitua tästä edespäinkään, vaikka matkailijoita arkisin palveleva

keskusinfo tulee nyt toivottavasti pysymään tällä paikalla pitkään. Muutoksen tuulet puhaltavat jälleen ja Sallan matkailuneuvontaa tullaan hajauttamaan myös eri matkailuyrityksiin, jotta asiakkaita pystytään palvelemaan sujuvasti vuoden jokaisena päivänä.

Sallan hajautetun matkailuinfon uusi ilme tullaan julkistamaan jo tämän vuoden loppumetreillä ja hajautetut infopisteet aloittavat toimintansa ensi vuoden puolella.

Paula Aspholm

Kansanedustaja Markus Mustajärvi

Itsenäisyyspäivän juhlapuhe Sallassa 06.12.2013

Kunnioitetut Veteraanit, arvoisa juhlayleisö, hyvää ja arvokasta itsenäisyyspäivää teille kaikille!

Kiitos siitä, että olen saanut kutsun tulla puhumaan tähän tilaisuuteen. Kun kutsu kävi, ei mennyt kauaakaan päättää, vietänkö Itsenäisyyspäivän Tampereella vai Savukoskella ja Sallassa. Aika monta vuotta vietin täällä Sallassa sellaisena aikana ja sellaisessa työssä, että ne opetukset muistan myös eduskunnassa.

Viime vuonna, Itsenäisyyspäivän aattona, sain pitää ehkä elämäni arvokaimman puheen demokration pyhimmässä paikassa, eduskunnan täysistuntosalissa. Silloin istunnon asialistalla ei ollut kuin yksi kohta: kaikkien eduskuntaryhmien yhteinen talousarvioaloite sotainvalidiin kuntoutusmäärärahan lisäämiseksi ja häitta-asterajojen muuttamiseksi.

Sillä päätöksellä eduskunta maksoi osan siitä velasta, jonka eräpäivä on ollut jo aikoja sitten.

Kolmen minuutin puheessa ei kauhean paljon ehdi ja siksi jokainen sana täytyi miettiä tarkkaan. Päätin kertoa omasta isästäni, sotaveteraanista ja –invalidista, miinanraivaajasta, joka tuossa naapurikunnan puolella Savukoskella astui miinaan ja ainoastaan eteläpohjojalaan itsepäisyys esti jalan amputoinnin. Sillä jalalla, ja ainoastaan toisella näkevällä silmällä, työskenneltiin lumisilla savotoilla ja viimeisillä rakennustyömaille vuosikymmenten ajan.

Isäukko oli karu ja rosoinen mies, jonka kaikkein pahimpia sotavammoja ei päällepäin nähnyt. Samalla, kun kerroin isästäni koko eduskunnalle, kerroin suomalaisen työmiehen tarinan, oikeastaan sukupolven tarinan. Sen sukupolven, joka rakensi suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan, mutta josta kaikki eivät kuitenkaan ehtineet nauttia. Rakentajien ja raivaajien Sallassa ne tarinat ovat tuttuja.

Yhteisvastuu on tärkeä

Tuhkasta nousi Lappi sodan jälkeen ja pohjalta ponnisti koko sodan kokenut sukupolvi. Taakan kantajiksi joutuivat paitsi rintamalla palvelleet, myös heidän puolisonsa ja lapsensa, unohtamatta sotalapsia, evakoita ja partisaani-iskujen uhreja. Sodan jäljet näkyivät kantajissaan vuosikymmenten ajan aivan näihin päiviin asti.

Me voimme kunnioittaa aiempien sukupolvien työtä niin, että pidämme kiinni 1) yleisestä asevelvollisuudesta, 2) sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja 3) koko maan puolustamisesta. Paras kiitos sodan kokeneille lienee se, että olemme valmiit tekemään työtä, jotta tämän yhteiskunnan parhaat puolet säilyvät myös tuleville sukupolville.

Siksi kai tätä maata on puolustettu, että se on koettu puolustamisen arvoiseksi ja sitä se todella on.

Minulla on jäänyt mieleen, kun vuosia sitten kertausharjoituksissa eräs upseeri sanoi, että parasta maanpuolustustyötä on hyvin hoidettu sosiaalipoliittika. Se oli laittamattomasti sanottu. Sodan aikana tehtiin se, mikä tehdä täytyi, mutta tärkeitä ovat myös rauhanajan työt.

Itsenäisyyspäivänä tulee mietittyä itsenäisyyden syvintä sisältöä ja sitä, mitä itse kukin sanalla ymmärtää. Itsenäisyyttä voi miettiä valtion, kunnan,

kuntalaisen ja kansalaisen näkökulmasta.

Itsenäisyyteen liitetään kynttilät, sankarihaudat, tummat puvut ja harveneva veteraanien joukko. Heti sotien jälkeen varttuneelle ikäluokalle muistuvat mieleen evakkomatkat, poltetu maa ja puute, jälleenrakennusaika, isot lapsikatraat ja kuitenkin - tulevaisuuden usko.

Jokainen sukupolvi on oman kokemuksensa vanki. Mutta on myös niitä asioita, jotka siirtyvät ylisukupolvisesti ja joista kannattaa pitää kiinni. Yhteisvastuu ja vastuu lähimmäisistä nousee entistä tärkeämmäksi kun talous heikkenee ja edessä on ikäviä päätöksiä.

Itsenäisyyteen liittyy erottamattomasti isänmaallisuus. En tiedä, mistä isänmaa sanan käyttö on saanut alkunsa. Liittyykö se perimisjärjestykseen, agraarikulttuuriin vai roolijakoon, jossa miehen tehtäväksi on langennut reviiirin ja naiselle kodin puolustaminen. Jos isällä on maa, niin äidillä on kieli.

Isänmaallisuuden paras sisältö ei tule kuitenkaan kristallikruunujen alta. Eikä iltapuvun hinta tai sen suunnittelija liene isänmaallisuuden paras mitta. Isänmaallisuutta ei voi omia itselleen ja sulkea joitain muita pois.

Isänmaallisuus syntyy arjen keskellä pieninä tekoina, jotka luovat yhteiskunnan, jossa kaikki voivat olla läsnä ja osallisina. Voiko olla mitään isänmaallisempaa kuin lapsiaan

kaitseva vanhempi, vanhusta hoivaava läheinen, työntekijä tai pienyritystä, joka hoitaa pestinsä omalta kohdaltaan? Pienistä teoista syntyy suuri asia.

Mitä itsenäisyys ja isänmaallisuus ovat tänä päivänä? Kenen laarin sataa, jos puhumme isänmaan edusta? Jos olemme itsenäisiä, niin keneen nähden me olemme itsellisiä?

Onko Euroopan Unionin jäsenmaa, joka on poistanut pidäkkeitä ylikansalliselta rahanvallalta enää itsenäinen? Tai olemmeko sitä yhteisen eurooppalaisen perustuslain jälkeen? Mitä jää jäljelle, jos Euroopan Unionin lainsäädäntö ylittää omamme ja meillä on yhteinen presidentti sekä ulkoministeri.

Palveluista taistellaan

Myös kuntien itsenäisyys puhuttaa. Kuntarakennelakia sekä sosiaali- ja terveysuudistusta on valmisteltu pitkään. Valmistelu ei ole täyttännyt hyvän hallinnon ehtoja. Siitä syystä ylin laillisuusvalvoja on puuttunut asiaan ja huomauttanut maan hallitusta, että niin kunnissa kuin eduskunnassakin pitää olla kaikki keskeiset tiedot käytössä, kun päätöksiä tehdään.

Kuntasektorin ratkaisut koskettavat kaikkia kansalaisia vauvasta vaariin.

Kateeksi ei kuntapäätäjää käy, kun he seilaavat sellaisessa myrskyssä, jossa ei näy yhtään varmaa maamerkkiä. Valtio-kuntasuhteen vakauttaminen on ensimmäinen ehto, että kunnissa kyettäisiin rakentamaan tulevaisuutta varmemmalta pohjalta ja luomaan uskoa tulevaan.

Vapaaehtoisella taloudellisella pakolla kunnat yritetään ajaa liitoksiin. Lappi on kuitenkin oma maailmansa, eikä syntyvyyden taso tai pitkät välimatkat muuksi muutu kuntarajoja rukkaamalla. Kuntalaisilla on oikeus pitää kuntien itsenäisyydestä kiinni, jos he katsovat, että niin turvataan palvelut vähäväkisissä, pitkien etäisyyksien kunnissa. Ja palveluistahan kuntakentällä juuri taistellaan.

Suomen perustuslaki takaa kaikille kansalaisille oikeuden valita asuinpaikkansa. Samoin se takaa tietyt palvelut kaikille

lompsan paksuuteen tai asuinpaikkaan katsomatta. Se on vahva tuki niille, jotka haluavat painaa jarrua pakkoliitosten tiellä. Kyllä demokratia saa jotain maksaakin.

Erytisen huolestuneena olen seurannut rakennepoliittisen ohjelman valmistumista ja sen sisältämiä leikkauslistoja. Satojen miljoonien eurojen säästöt vanhusten palveluissa ja liki yhtä suuret leikkaukset toisen asteen koulutuksessa eivät mene jälkiä jättämättä.

Säästöt koulutuksessa tietävät rajua lukioverkon ja ammatillisen koulutuksen järjestäjäverkon karsimista. Ja sitä, että paljon mainostetun nuorisotakuun toteutuminen on entistä kauempana. Yhä useampi nuori joutuisi jo 16-vuotiaana muuttamaan koulutuksen perässä pois kotoaan pitkänkin matkan päähän.

Kyllä sen ikäinen nuori voi pärjätä hyvinkin, mutta kaikki eivät. Nuoren itsenäistyminen on pitkä prosessi eikä se kaikilla mene saman kaavan mukaan. Monet nuoret hakevat suuntaansa pidempään kuin joku toinen eikä tulevaisuuden valintojen tekeminen aina ole helppoa. Ne nuoret tarvitsevat lähiyhteisön tukea kaikkein eniten.

Lasten ja nuorten kasvattaminen sekä vanhusten hyvä hoito ovat niitä mitareita, joista ei voi tinkiä. Eikä sellainen yhteiskunta, joka ei kykene hoitamaan sairaita, ole terve. Markkinoilla ei ole huonoa omatuntoa tukea tarvitsevista.

Pohjoisen painoarvo kasvaa

Jos on Salla, ja koko itäkirjuri, kokenut rajamaan kirot niin nyt eletään onneksi jo toista aikaa. On hienoa, että sotavainajien muistoa voidaan kunnioittaa yli valtakunnanrajojen. Rajamaan asema saattaa kääntyä myös vahvuudeksi. Pohjoisten alueiden painoarvo kasvaa maailman mittakaavassa ja Lapin asema on keskeinen. Ajattele globaalisti, toimi paikallisesti, on hyvä ohje.

Minulla on kuluneen vuoden aikana ollut mahdollisuus tavata Venäjän duuman puhemies Narys-

kin, liittoneuvoston puhemies Matvienko, hänet toissapäivänä, pohjoisten alueiden komitean varapuheenjohtaja Pivnenko ja useita muita duuman edustajia.

Myös Venäjä odottaa arktiselta yhteistyöltä paljon. Aikoinaan Sallan kansainvälisen rajanylityspaikan avaamista vastustettiin myös Suomessa, mutta paikalliset aktiivit eivät antaneet periksi. Nyt ylitysten määrä kasvaa huimaa vauhtia ja rajalukiossa suomalaiset ja venäläiset nuoret opiskelevat rinnan.

Salla-Kantalahti –rautatieyhteyden avaamisesta laaditaan parhaillaan kannattavuusselvitystä. Kaksi aiempaa arviota osoittivat myönteistä lopputulosta.

Raideliikenteen kehittämisessä meillä on sellaisia tuloksia, joita muualla ihastellaan. Itä-Lapin junakapina oli sellainen taistelu, joka voitettiin. Jo lakkautettavaksi tuomittu junayhteys avattiin uudestaan ja näinä päivinä valmistuu sähköistys Kemijärvelle.

Junakapinassa yhdistyi oikealla tavalla ruohonjuuritason toiminta säätyyn ja puoluekantaan katsomatta. Seutukunnan asialla lähti ensin maakunta, sitten tiedotusvälineet ja lopulta päättäjien oli taivuttava. Jokainen mukana ollut koki, että asioihin voi sittenkin vaikuttaa, kukin omalta kohdaltaan. Sen taistelun ansiosta meillä on paljon paremmat mahdollisuudet ajaa rautatieyhteyttä Sallasta itään.

Tarvitaan isoja ja pieniä hankkeita, mutta kaiken perustana on aina oma tahto ja aktiivisuus. Sen myötä huomina päivä näyttää kirkaammalta.

Mitä hullummaksi maailma menee, sitä varmemmin oman maakuntamme Lapin arvo ymmärretään.

Meillä on etuoikeus elää täällä. Ja meillä on myös oikeus nauttia Lapin luonnosta ja Lapin luonnonvaroista entistä enemmän: yhtä lailla metsistä ja vesistä kuin maaperän rikkauksistakin. Siirtomaan asukkaiksi meidän ei tarvitse alistua omassa kunnassamme ja maakunnassamme.

Hyvää 96. Itsenäisyyspäivää Teille kaikille ja uskoa tulevaan.

Sallan sota- ja jälleenrakennusajan museon

JOULUPUOTI

Joulupuodista löydät mm. käsintehtyä suklaata ja makeisia, gourmet-glögiä, vanhanajan joulukoristeita ja joulukortteja, paikallisia käsitöitä ja monipuolisesti kirjoja.

Joulun aukioloajat:
23.12. klo 10-16 | 27. - 28.12. klo 10-17
30.12. klo 10-17 | 31.12. klo 10-16

Suljettu: 24.12. ja pyhäpäivinä

Savukoskentie 12 | 98900 SALLA
puh. 040 579 0762
museo@salla.fi | www.salla.fi/museo

Suosi sallalaista!

Osta joululahjat ja -tarvikkeet omalta paikkakunnalta.
Vireä paikkakunta on jokaisen asukkaan etu.

Sallan kunta onnittelee!

Vuoden yrittäjä 2013
Virkkulan Autopalvelu Oy/Sallatunturin Tuvat

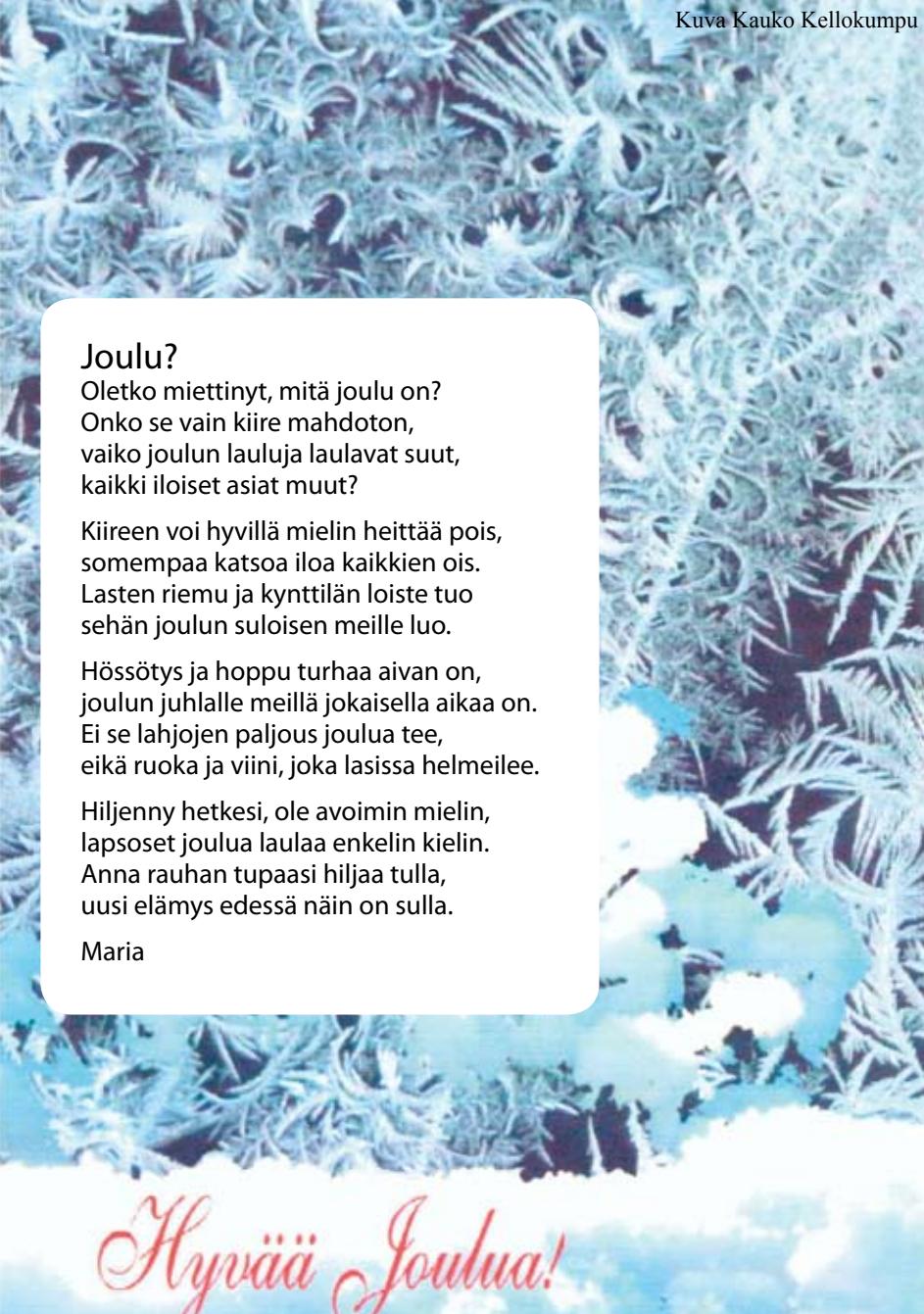
Vuoden maaseutuyrittäjä 2013
Arja ja Juha Kesälähti

Uudet ylioppilaat

Jonne Tolppanen ja Laura Luukkonen kirjoittivat syksyllä ylioppilaiksi Sallan lukiosta. Juhlavaa lakkiaispäivää vietettiin 5.12.

Kuva Kauko Kellokumpu

Joulu?
Oletko miettinyt, mitä joulu on? Onko se vain kiire mahdoton, vaiko joulun lauluja laulavat suut, kaikki iloiset asiat muut?

Kiireen voi hyvillä mielin heittää pois, somempaa katsoa iloa kaikkien ois. Lasten riemu ja kynttilän loiste tuo sehän joulun suloisin meille luo.

Hössötys ja hoppu turhaa aivan on, joulun juhalle meillä jokaisella aikaa on. Ei se lahjojen paljous joulua tee, eikä ruoka ja viini, joka lasissa helmeilee.

Hiljenny hetkesi, ole avoimin mielin, lapsot joulua laulaa enkelin kielin. Anna rauhan tupaasi hiljaa tulla, uusi elämys edessä näin on sulla.

Maria

Hyvää Joulua!

Sallassa tapahtuu

14.12. Joulumyyjäiset, Sallansuu klo 10 - 16
14.12. Joululauluhetki (Musalla), Rajakieväri klo 15
18.12. Joululauluhetki (Musalla), Rajakieväri klo 18
19.12. Koillis-Lapin musiikkiopiston oppilaskonsertti koulukeskuksen salissa klo 18.

22.12. Kirsi Ranto: Ave Maria –joulukonsertti, Keloravintola klo 19
24.12. Joulurauhan julistus ja yhteislaulutilaisuus, Keloravintola klo 11
31.12. Uudenvuoden bileet (Laskuteline), Keloravintola

1.2. Rock'n'roll (rock-KOHO), Papana Pupi
18.2. Rock, blues but no Jazz! (Soul Brothers), Papana Pupi
25.2. Herra Heinämäen puuvajaorkesteri (mm. Heikki Salo ja Mikko Löytty), Papana Pupi

1.3. FIS- ja nuorten SM-pujottelukilpailut Sallatunturissa
15.3. 14 – 16-v. SM-pujottelu- ja suurpujottelukilpailut Sallatunturissa
29.3. Viinakauppahiito

1.4. Sallan sota- ja jälleenrakennusajan museon vuosipäivä
19.4. Saijazz

Tapahtumakalenteri osoitteessa www.salla.fi/tapahtumat
Oikeudet muutoksiin pidätetään!

